

„PRAVDU MŮŽE POZNAT JEN TEN, KDO JI MILUJE“

To, jak žijeme, má přirozeně vliv na naše okolí, na které my si také utváříme náš vlastní názor. Ať už jsi (jste) vědomě přemýšlel(a) o smyslu života nebo ne, máte určitě nějaký důvod nebo mnoho důvodů, proč žijete.

Naše názory na život mají vliv na to, jak vidíme sebe a druhé, jak se k nim chováme, jak využíváme svůj čas, jaké jsou naše životní priority...

Čím méně si uvědomujeme a vědomě utváříme tyto názory, tím více můžeme být ovlivněni pohledem na svět z médií nebo i z vlastních sobeckých žádostí.

Následující text se bude více zabývat:

- [1. důležitostí přemýšlení o pravdě](#)
- [2. zda je vůbec možné pravdu poznat](#)
- [3. jaký mají naše pohledy na pravdu vliv na ostatní lidi kolem nás](#)
- [4. co o pravdě říká Bible.](#)

1. Je důležité udělat si čas na přemýšlení o pravdě a smyslu života

Mnozí lidé začnou hlouběji přemýšlet o smyslu života, až když se v jejich životě přihodí něco zvláštního, třeba nějaká tragédie. Najednou jsou ohroženy jejich představy o tom, jak by se měl odvíjet jejich život. Když například ztratí někoho blízkého, ptají se: „Jak budu dál bez něj/ní žít?“ nebo, když jim nějaká vážná nemoc zabrání naplnit jejich plány: „Proč zrovna já?“

Proč takové události lidi tolik překvapují? Stávají se přece každý den mnoha lidem na světě! - Lidé na ně nejsou připraveni. Když se jim daří dobře, moc o nich nepřemýšlí. Neukazuje to ale, že nežijí skutečně v realitě?

Téměř milión lidí si každoročně dobrovolně vezme život. Vedle toho o mnoho více lidí zvažuje sebevraždu. Čísla, která se občas objevují ve statistikách, dokonce převyšují počet obětí válečných konfliktů.

Pokud by sis stále myslel(a), že se tě to netýká, co bys potom poradil(a) těm, kterých se to bezprostředně týká, kteří trpí?

Jak bys například utěšil(a) dítě, které by právě umíralo? Asi bys mu neřekl(a), že to, co doposud zažilo, bylo vše. Když nastanou podobné situace v našem životě, také sami cítíme, že máme přirozená očekávání, že život přece musí mít větší hodnotu, která přesahuje to, co nyní vidíme.

Když ale nepřemýšlíme a nehledáme pravdu, náš pohled na svět se stává zúženým, v zajetí našeho vlastního světa a cílů.

Abychom mohli nalézt pravý pokoj v jakékoli životní situaci, musíme nejprve poznat hlubší smysl našeho života. Potom můžeme pomoci i druhým v jejich těžké situaci.

ROZEZNAT SPRÁVNÉ OD NESPRÁVNÉHO, PRAVDU OD NEPRAVDY A BÝT SCHOPNI V TOM SPRÁVNÉM A PRAVDIVÉM ŽÍT, TO DÁVÁ SVOBODU OD OTROCTVÍ NAŠICH SOBECKÝCH TUŽEB. TO JE SKUTEČNÁ SVOBODA.

2. Je možné pravdu poznat?

Když si lidé myslí, že pravda nemůže být poznána nebo že můžeme znát jen svou osobní pravdu (což je v podstatě totéž), bere jim to touhu přemýšlet o otázkách týkajících se života a ztrácí tak motivaci hledat.

Ti, kdo si myslí, že pravdu nemůžeme poznat, vlastně popírají sami sebe. Pokud bychom pravdu nemohli poznat, pak ani nemůžeme tvrdit, že pravda je nepoznatelná. Každý den spoléháme na existenci pravdy, aniž bychom o ní museli vědomě přemýšlet. Kdybychom například popřeli tvrzení, že $1+1=2$, mnoho věcí kolem nás by nemohlo fungovat a za chvíli bychom byli velmi zmatení. Bez pravdy bychom prostě nemohli existovat!

Jen velmi zřídka někdo vědomě žije s představou, že neexistuje pravda o ničem nebo s vírou, že neexistuje nic a všechno, co vidíme, je vlastně jen naše představa. Bez jistoty pravdy bychom ztratili základ pro naši existenci. Ve světě, kde by byla každá otázka nezodpověditelná, ať už se týká morálky, náboženství apod. by byl život jen o pocitech, strachu a tužbách.

ČLOVĚK NENÍ TVŮRCEM REALITY, ALE MŮŽE MÍT SVOBODU V REALITĚ, KTERÁ UŽ EXISTUJE. MUSÍME PROTO ZKOUMAT PRAVIDLA A PRINCIPY, SE KTERÝMI BYLA REALITA VYTVOŘENA. JESTLIŽE VŠAK PROTI NÍ BOJUJEME, PROHRAJEME.

Možná věříš ve svou osobní pravdu a myslíš si, že také ostatní mají svou osobní pravdu, která je odlišná od té tvé. Pak si asi nemyslíš, že ta tvoje pravda je absolutně pravdivá.

Možná bys řekl(a), že tvá pravda je jen částečnou pravdou nebo že je dokonce jen produktem tvé představivosti. Pak už ale nemůže být řeč o pravdě, jelikož význam pravdy je právě v tom, že je opravdová a neměnná, nezávislá na úhlu pohledu.

3. Jaký vliv na lidi kolem nás má naše představa o pravdě

Náš pohled na svět se nedotýká jen našeho osobního života. Žijeme ve společnosti a navzájem se ovlivňujeme. Těžko můžeme být na sobě úplně nezávislí. Měli bychom ale vždy správně posuzovat, jaký vliv přijmeme nebo odmítneme. Tak si můžeme zachovat zdravou míru kritiky o nás samotných i o druhých.

V NAŠÍ SPOLEČNOSTI PANUJE SILNÝ INDIVIDUALIZMUS. PROJEVUJE SE, MIMO JINÉ, TAKÉ LHOŠTEJNOSTÍ K DRUHÝM. PLURALIZMUS - „Já mám svou cestu/pravdu a ty zase svou“ - TUTO LHOŠTEJNOST PODPORUJE.

Nakonec jeden příklad, kam může vést subjektivní pohled člověka na život. Řekněme, že cílem života by bylo být šťastným a užívat si života. V lepším případě tento pohled vede k tomu, že se budu mile chovat k lidem a oni se ke mně také budou chovat pěkně. Tímto způsobem se chce člověk hlavně zalíbit druhým, aby ho měli rádi a sám se nakonec také cítí dobře. I tak je to ale spíše sobecký přístup. Takové předsevzetí totiž neuschopňuje člověka dělat to, co je opravdu nejlepší pro ty druhé. Chtít to nejlepší pro druhé může znamenat někdy říct i něco, co neradi uslyší, a co je může vést k tomu, že mě odmítnou. Na druhou stranu jim to ale

může pomoci poznat pravdu a skutečnou upřímnost ve vztazích s lidmi.

Snaha o to, být stále šťastným, je spíše zaměřená na to, „co je dobré pro mě“ a nemá moc společného s láskou, která chce druhým dávat nezištně. Znamená to, že buď člověk nechce vidět skutečnou potřebu toho druhého, a nebo i když ji vidí, není svobodný dát druhým to, co by potřebovali.

4. Biblická odpověď

Věříme, že je možné formovat si názory na svět bez vlivu vlastního egoismu nebo toho, co si myslí ostatní a překonat to vše láskou. Abychom však pochopili řád, který tvoří realitu kolem nás, a tak i smysl našeho života, musíme se na to ptát toho, který to vše stvořil. On nás nechce nechat žít v nevědomosti a subjektivitě, ale chce se dát člověku nalézt:

„On stvořil z jednoho člověka všechno lidstvo, aby přebývalo na povrchu země, určil pevná roční údobí i hranice lidských sídel. Bůh to učinil proto, aby jej lidé hledali, zda by se ho snad nějakým způsobem mohli dopátrat a tak jej nalézt, a přece není od nikoho z nás daleko. Neboť v něm žijeme, pohybujeme se, jsme, jak to říkají i někteří z vašich básníků: 'Vždyť jsme jeho děti.'“ (úryvek z kázání apoštola Pavla Athéňanům - Skutky apoštolů 17:26-28)

Aby člověk mohl zakusit opravdovou lásku a poznat pravdu, sklonil se Bůh k člověku a nechal se mu poznat skrze Ježíše, který přišel na svět, aby pravdě vydal svědectví:

Pilát mu řekl: "Jsi tedy přece král?" Ježíš odpověděl: "Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas." (Janovo evangelium 18:37)

A nejen to, on o sobě řekl, že On sám je ta pravda...

“Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.” (Janovo evangelium 14:6)

Ježíš mluvil o svobodě, kterou člověk může zakusit, až když pochopí smysl života a přijme realitu o sobě samém. Taková svoboda chrání před vlivem a manipulací světa kolem nás a každý člověk se pro ni může rozhodnout.

Ježíš řekl Židům, kteří mu uvěřili:

„Zůstanete-li v mém slovu, jste opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými.“ (Janovo evangelium 8:31-32)

Ježíš také mluvil o tom, že pravdu je možné poznat, když ji člověk hledá:

„Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno.“ (Lukášovo evangelium 11:9-10)

Bůh člověku pravdu a cestu ukazuje a zároveň mu také nabízí každodenní vztah, svou pomoc a lásku. Chce nás milovat a být námi milován v každém okamžiku. V tom se také zjevila Boží láska k člověku, která je pravým opakem lhostejnosti.